

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1966 Nr. 246

A. TITEL

*Internationaal Verdrag voor de vereenvoudiging van
douaneformaliteiten, met Protocol;
Genève, 3 november 1923*

B. TEKST

De tekst van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 23 juni 1925 bekendgemaakt in *Stb.* 270.

Verdrag en Protocol zijn ondertekend voor de volgende Staten:

Australië	Nieuw-Zeeland ²⁾
België	Noorwegen
Brazilië	Oostenrijk
Brits-Indië	Paraguay
Bulgarije	Polen
Chili	Portugal
China	Roemenië ³⁾
Denemarken	het Koninkrijk der Serven, Kroaten en Slovenen
Duitsland	Siam
Egypte	Spanje
Finland	Tsjechoslowakije
Frankrijk	het regentschap Tunis (Frans protectoraat)
Griekenland	Uruguay
Hongarije	het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord- Ierland
Italië	de Unie van Zuid-Afrika
Japan	Zweden
Litauen	Zwitserland
Luxemburg	
het Franse protectoraat Marokko	
het Koninkrijk der Neder- landen ¹⁾	

1) Voor de Nederlandse Regering werd hierbij het volgende verklaard:

„Me référant à l'art. 29 de la Convention, je déclare que le Gouvernement Néerlandais, tout en n'acceptant la Convention que pour le Royaume en Europe, n'écarte pas d'une manière catégorique son adhésion en ce qui concerne les territoires d'outre-mer, mais que le Gouvernement diffère cette adhésion et se réserve d'adhérer ultérieurement soit pour l'ensemble, soit pour l'un ou l'autre de ses territoires d'outre-mer.”

Verdrag en Protocol werden vervolgens op 8 juli 1924 ondertekend voor de overzeese gebiedsdelen: Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.

2) Voor de Regering van Nieuw-Zeeland werd hierbij het volgende verklaard:

„I hereby declare that my signature includes the mandated Territory of Western Samoa.”

3) Voor de Roemeense Regering werd hierbij het volgende voorbehoud gemaakt:

„Au nom du Gouvernement Royal de Roumanie je fais les mêmes réserves formulées par les différents Gouvernements, — insérées à l'art. 6 du Protocole, — et j'explique que le Gouvernement Royal entend que l'art. 22 de la Convention confère le droit de recourir à la procédure prévue dans ledit article aux seules Hautes Parties contractantes, — pour des questions d'ordre général, — les simples particuliers ne pouvant saisir que les instances judiciaires nationales en cas de désaccord avec les autorités du Royaume.”

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van Verdrag en Protocol is bij Koninklijk besluit van 23 juni 1925 bekendgemaakt in *Stb.* 270.

D. GOEDKEURING

De artikelen 1 en 2 van de Wet van 26 maart 1925 (*Stb.* 118) luiden als volgt:

„Artikel 1

Het in afdruk nevens deze wet gevoegd, vanwege Ons te Genève op 14 Februari 1924 voor het Rijk in Europa en op 8 Juli 1924 voor Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao onderteekende Verdrag met bijbehorend Protocol ter vereenvoudiging van douaneformaliteiten van 3 November 1923 wordt goedgekeurd.

Artikel 2

Wij behouden Ons de bevoegdheid voor de verdragen te bekrachtigen waartoe artikel 22 van het Verdrag aanleiding kan geven.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK, de Minister van Financiën H. COLIJN, de Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid AALBERSE en de Minister van Koloniën DE GRAAFF. Zie ook Bijl. *Hand. St. Gen.* 1924/25 — 249.

E. BEKRACHTIGING

In overeenstemming met artikel 24 van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging van Verdrag en Protocol nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond, c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Denemarken	17 mei 1924
Italië	13 juni 1924
Nieuw-Zeeland ¹⁾	29 augustus 1924
de Unie van Zuid-Afrika	29 augustus 1924
het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ²⁾	29 augustus 1924
Oostenrijk	11 september 1924
België	4 oktober 1924
Australië ³⁾	13 maart 1925
Brits-Indië ⁴⁾	13 maart 1925
Egypte	23 maart 1925
Siam	19 mei 1925
het Koninkrijk der Nederlanden ⁵⁾	30 mei 1925
Duitsland	1 augustus 1925
Roemenië	23 december 1925
Zweden	12 februari 1926
China	23 februari 1926
Hongarije	23 februari 1926
Noorwegen	7 september 1926
Frankrijk ⁶⁾	13 september 1926
Marokko (Frans protectoraat)	8 november 1926
Tunesië	8 november 1926
Bulgarije	10 december 1926
Zwitserland	3 januari 1927
Tsjechoslowakije	10 februari 1927
Luxemburg	10 juni 1927
Griekenland	6 juli 1927
Finland	23 mei 1928
Zuidslavië	2 mei 1929
Brazilië	10 juli 1929
Polen	4 september 1931
Japan	29 juli 1952

1) Mede voor West-Samoa.

2) In de akte van bekrachtiging werd verklaard, dat de bekrachtiging geen betrekking heeft op het Dominium Canada, het Gemenebest van Australië of enig gebied onder zijn gezag, de Vrijstaat Ierland en Brits-Indië en dat, krachtens de bevoegdheid bedoeld in artikel XXIX van het Verdrag, de bekrachtiging geen betrekking heeft op Newfoundland, noch op de Britse mandaatgebieden Irak en Nauru. De bekrachtiging heeft voorts geen betrekking op de Soedan.

3) Met uitzondering van Papua, het eiland Norfolk en het mandaatgebied Nieuw-Guinea.

- 4) Het Verdrag moet worden geacht van toepassing te zijn op Birma, hetwelk op 1 april 1937 van Brits-Indië werd afgescheiden.
 5) Mede voor Nederlandsch-Indië, Suriname en Curaçao.
 6) Niet van toepassing op de koloniën onder Franse soevereiniteit.

F. TOETREDING

In overeenstemming met artikel 25 van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van toetreding tot Verdrag en Protocol nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond, c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Iran	8 mei 1925
Estland	28 februari 1930
Letland	28 september 1931
Libanon	9 maart 1933
Syrië	9 maart 1933
Irak	3 mei 1934
Niger	14 maart 1966
Israël	29 augustus 1966

Verklaring van voortgezette gebondenheid

De Regeringen van de volgende Staten hebben de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties medegedeeld dat zij zich gebonden achten aan Verdrag en Protocol, welke op hun grondgebieden reeds van toepassing waren voordat de betreffende Staten de onafhankelijkheid verwierven:

Cyprus	6 mei 1964
Nigeria	14 september 1964

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van Verdrag en Protocol zijn ingevolge artikel 26, eerste lid, op 27 november 1924 in werking getreden voor de Staten die op 29 augustus 1924 een akte van bekrachtiging hebben nedergelegd.

Voor de Staten die na 29 augustus 1924 een akte van bekrachtiging of toetreding hebben nedergelegd, treden zij in werking op de negentigste dag na de nederlegging van de betreffende akte.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, zijn zij op 28 augustus 1925 voor het gehele Koninkrijk in werking getreden.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag is het onderhavige Verdrag, met Protocol, op 27 november 1924 ge-

registreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 775. De tekst van Verdrag en Protocol is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel XXX, blz. 371 e.v.

De Volkenbond, waarnaar in het onderhavige Verdrag meermaalen wordt verwezen, was opgericht bij het Volkenbondsverdrag, waarvan tekst en vertaling zijn geplaatst in *Stb.* 1920, 127.

Van de op 14 oktober 1890 te Bern tot stand gekomen Conventie nopens het vervoer van goederen per spoor, naar welke Conventie wordt verwezen in artikel 14, lid 4, van het onderhavige Verdrag, is de tekst geplaatst in *Stb.* 1892, 258. Van de op 19 september 1906 te Bern gesloten Tweede Additionele Overeenkomst tot wijziging van genoemde Conventie is de tekst geplaatst in *Stb.* 1908, 408. De Conventie is niet meer van kracht.

Tekst en vertaling van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie, naar welk Hof wordt verwezen in artikel 22 van het onderhavige Verdrag, zijn geplaatst in *Stb.* 1921, 1049. Tekst en vertaling van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, welk Hof in de plaats is gekomen van het Permanente Hof van Internationale Justitie, zijn geplaatst in *Stb.* F 321. Zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 171.

Uitgegeven de eerste december 1966.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. LUNS.